

Joaquim Colominas

Catalunya, massa feble perquè estiguem dividits

Catalunya és prou gran perquè hi capiguem tots, però massa feble perquè estiguem políticament tan dividits.

"Prou gran perquè hi capiguem tots", en el sentit ideològic. Una defensa del pluralisme ideològic que caracteritza les societats obertes. Fem aquest aclariment, per no confondre amb la tendència defensada per una esquerra poc responsable que, des d'un punt de vista de la immigració, pensa que Catalunya podem ser els més generosos de tots. No, sense els mitjans econòmics adequats, aquí no hi cap tothom. No pot ser que amb els mitjans pensats per una Catalunya de sis milions de persones, en l'àmbit de la sanitat pública i de l'escola, hi convisquem sense problemes la Catalunya actual dels set milions i mig de persones.

Però fet aquest aclariment, repetim que parlem des del punt de vista ideològic. I és una crítica al sectarisme, que està prou repartit a banda i banda de les diferents formacions polítiques. Prou gran perquè hi capiguem tots.

Però "Catalunya és massa feble perquè estiguem tan dividits". Davant d'atacs externs (propera sentència del Tribunal Constitucional per donar resposta al recurs presentat pel PP contra l'Estatut d'autonomia del 2006; contra el ribot passat pel PSOE d'Alfonso Guerra, amb el vist-i-plau del president del govern espanyol Zapatero), els catalans no podem restar políticament tan dividits, com ho hem estat darrerament.

Els partits polítics han estat massa absorbits en la política del dia a dia. Massa consumits en la lluita pel poder. En el poder intern, dins de cada formació política, davant dels respectius congressos. Com en el poder extern, en la lluita pel poder polític, el de la Generalitat. És una lluita lògica, comprensible, natural, atès que els partits lluiten per aconseguir el poder.

Però aquesta lluita diària ha desgastat excessivament els propis partits. Els ha fet perdre credibilitat davant dels ciutadans, perquè estiguin tan dividits com ho estan en la defensa dels interessos de Catalunya. La divisió interna, a casa nostra, és l'escenari que més desitja el contrincant extern.

I el pas qualitatiu i quantitatiu que havia de representar el nou estatut, en la defensa d'un poder polític insuficient, en aconseguir un finançament just pel nostre autogovern, i un reconeixement de la nostra identitat nacional pròpia... pot esdevenir un pas desapropiat si no hi ha prou defensa unitària dels nostres interessos polítics, econòmics, nacionals.

Oi que bé es posen d'acord el PSOE i el PP, després de tirar-se els plats pel cap, en aquelles matèries que per ells són essencials des d'un punt de vista de la seva nació? Oi que ho fan la UMP i el PS a França? Doncs per què no ho han de fer els nostres representants?

Per què els nostres polítics no diferencien l'àmbit de la política del dia a dia, d'un altre escenari, a mig termini, pactant uns mínims en matèria de finançament, d'autogovern, de llengua i cultura que permeti la pervivència de la nostra identitat nacional en un futur a mig termini?

COMENTARIS IMPRIMIR ENVIAR

◀ Tornar enrere

→ consulti més continguts sobre: **Joaquim Colominas** | **Opinio**

Anuncis Google

Parlament De Catalunya

Aquest Any més de 20.000 Places No Et Quedis Fora i Prepara't
www.InstitutAccess.com

onsortir.cat

Portal d'oci, cultura i turisme.
Comparteix i viu el nostre país!
www.onsortir.cat

Cotxe x hores Barcelona

cotxe d'ús compartit sempre disponible por pocs diners.
www.avancar.es

Obra Nueva desde 158.000€

En 1ª línea del puerto deportivo de Ciutadella. Disfruta este verano
Fbex.com/Ciutadella